

Червоне світило

Шарль Леконт де Ліль

Шарль Леконт де Ліль
Червоне світило

Перекладач: М. Орест

І буде в безодні неба велике червоне
світило на ім'я Сагіль.
Раббі Абен-Езра

В безмірності німій лиш хвилі летаргічні,
Заливши неживий материків простір,
Здимаються, немов громаддя чорних гір;
Палає лиш Сагіль у тьмі ночей трагічній
І в води втуплює скривавлений свій зір.

В цій прірві без буття, в цім безкраї суворім,
В недвижності глухій цих голих самотин
Грізний Сагіль горить. Останній свідок, він
Всесвітній сон своїм кривавим стежить зором,
І з ним понуріша стає пітьма пучин.

Ненависть, біль, любов, хист, розпач і тривога,
Те, що обожнюють і мріють, те, що лжить,
Земля і Небо — все пропало, зникло вмиль,
І над забутим сном Людинного й Живого,
Криваве сяєво ллючи, Сагіль стоїть.